

VELEHRAD

22 LADBROKE SQUARE
LONDON W. 11.

ČERVENEC
SRPEN 1999

Dědictví otců?

Tyto řádky píšu den po svátku velkých apoštolů Petra a Pavla. Oba tyto muži bývají nazýváni "sloupy křesťanské víry", té víry, která ovlivnila tvářnost Evropy a velké části světa. V jedné modlitbě se o nich říká: "Petr stál v čele těch, kdo vyznali Krista a shromáždil první obec věřících ze synů Izraele. Pavel ukázal, co znamená v Krista věřit, a stal se učitelem národů".

Pro nás lidi původem z Českých zemí a Slovenska jsou takovými hlasateli víry Cyril a Metoděj, jejichž svátek slavíme začátkem prázdnin. V souvislosti s jejich svátkem často slyšíme slova: "Dědictví otců zachovej nám, Pane!"

Mnozí z nás pokládají křesťanskou víru stále ještě za drahocenné dědictví. Co však znamená pro mnoho ostatních lidí okolo nás? Někteří se k ní obrátili úplně zády. Mnoho lidí, třeba i pokřtěných má k církvi, ke Kristu, k Bohu postoj spíše vlažný. Sem-tam třeba ještě do kostela zajdou, ale jinak jsou "kolečkoví křesťané" (t. j. křesťané, které

přivezou do kostela v kočárku ke křtu, potom je přivezou na svatbu a nakonec je tam přivezou při pohřbu). Tak to vyjadřuje P. Aleš Opatrný. Takoví lidé jednají jako ti, kterým rodiče nebo příbuzní přenechali určitý majetek, oni si ho však moc nevážili, málo se o něj starali, až ho úplně prohosподаřili. Ano, křesťanská víra je veliké dědictví. Nemůžeme ji však chápat jako drahý kámen, o jehož hodnotě jsme třeba přesvědčeni, ale máme jej uložený pod zámek na bezpečném místě.

Skrze víru se vytváří vztah ne k nějaké věci, ale k živé osobě zmrtvýchvstalého Krista. O něm apoštol Petr jako první vyznal: "Ty jsi Mesiáš Syn živého Boha". Petr tedy a my všichni s ním vyznáváme, že v Ježíši Kristu je mezi námi někdo, kdo nám sděluje slova života. Kdo nás vede přes všechny hrbolaté cesty.

Zmrtvýchvstalý Pán je laskavý přítel člověka a prohlásil, že s námi bude až do konce světa. Kdo ho za svého přítele přijímá, toho naplňuje radostí a uspokojením, které převyšuje všechny ostatní radosti.

Zpíváme-li tedy: "dědictví otců, zachovej nám, Pane", pak jenom vyjadřujeme prosbu, abychom jako ti všichni před námi, byli schopni i dnes žít v důvěrném přátelství s ním. Dnes bychom tu prosbu měli vyslovovat ještě vroucněji než jindy, protože nás nepřiměřeně fascinují supermarkety, megastores a blahobyt nebývalého stupně. Věci, které si kupujeme, nám možná mohou užitečně posloužit, ale naše srdce nenaplní. To může naplnit jenom ten, který přišel proto, "abychom měli život a měli ho v hojnosti".

K tomu ať nám napomáhají naši svatí od Cyrila a Metoděje až po všechny ty spravedlivé duše všedních dnů až do dneška.

J. P.

Odešel dobrý pastýř

Jedna z důležitých zpráv posledních dnů zde v Anglii byla smrt kardinála Basila Humea, arcibiskupa westminsterského. Všechny velké anglické noviny přinesly celostránkové hodnocení jeho života a díla. Při odchodu člověka, který zastával veřejnou funkci, se většinou vyzvedávají pozitivní prvky jeho činnosti. Ty negativní se zmiňují spíše jenom na okraj. V tomto případě měli komentátoři poměrně snadnou práci, protože postava kardinála Humea jako by byla vytvarována z ušlechtilého materiálu.

Jiří Basil Hume pocházel ze smíšené rodiny ve dvojnásobném smyslu. Jeho otec byl Skot, protestant, matka Francouzka, katolička. Jako chlapec navštěvoval benediktinské gymnasium v Ampleforth, kam pak vstoupil jako mnich a v letech před svým

biskupským jmenováním byl opatem. Do Westminsteru byl tedy dosazen "zvenku" a první reakce na toto jmenování byly dost rozpačité. Tyto rozpaky se však rychle rozptýlily a Basil Hume se stal brzy uznávaným a populárním. V čele arcidiecéze byl od roku 1976 a stal se podle souhlasného hodno-

cení největší morální a duchovní osobností v zemi. I královna, která se nevyznačuje velkými sympatiemi ke katolíkům, ho nazývala "mým kardinálem". Mnozí ho oceňují jako člověka, který se snažil o usmíření a odstraňování bariér mezi křesťanskými církvemi i ve společnosti. Kardinál Hume nezapřel, že svým založením byl člověkem modlitby a duchovního života. Svůj mnišský charakter si přinesl i do svého úřadu. Jeho administrativa byla neúřednická, byl prototypem dobrého pastýře. Vystupoval prostě, jeho jednání bylo klidné a přirozené. Při setkání s ním se projevoval jeho přátelský charakter. Kardinál Basil Hume byl veliký svou postavou i svým duchem.

Ať odpovídá v pokoji.

(Kardinál Jiří Basil Hume se narodil 2.3.1923 a zemřel 17.6.1999)

Úmysly apoštolátu modlitby: červenec 1999

ABY KŘESŤANÉ BRATRSKÝM PŘIJÍMÁNÍM CIZINCŮ KONKRÉTNĚ SVĚDČILI O LÁSCE BOHA OTCE

Už po mnoho let existuje Jezuitská služba uprchlíkům (Jesuit Refugee Service). Tato organizace se angažuje na celém světě. V současné době je její pozornost upřena na Kosovo. Situaci na Balkáně přirovnává papež Jan Pavel II. k agonii, kterou snášel Kristus na Kalvárii.

Účastníci této služby vyprávějí o zážitcích, které se vymykají představitosti. Jezuitský seminarista Iazcuzzi říká: "Setkali jsme se s matkou, šokovanou bolesní nad svými sedmi dětmi, které byly zabity při zapálení jejich domu. Viděli jsme malé děvčátko, které si chtělo omýt boty a svršky postříkané krví svého otce, zavražděného před jejíma očima.

Mark Raper, ředitel Služby uprchlíkům rozesílá na všechny strany fotografie dvou chlapců. Ti byli nalezeni uprostřed šíleného exodu Kosovanů. Hoši nebyli schopni mluvit, jíst, starat se o sebe. Nikdo nevěděl kdo jsou. Tak zůstali uprostřed tohoto chaosu bezjmenní a bezbranní, bez minulosti. Jsou svědectvím krutého utrpení, kterému jsou podrobeny oběti lidských krizí na Balkáně.

Člověk by snadno mohl propadnout rezignaci a zoufalství. Co já mohu dělat. Fr. Iacuzzi odpovídá na dotaz tisku, zda může hovořit o Vzkříšení uprostřed bídy, kterou vidí při práci s kosovskými uprchlíky. "Ve společné modlitbě jedné neděle jsem řekl: Povstáváme pokaždé, když máme odvahu říci tomu všemu NE. Mnozí mladí lidé souhlasili. Toto dává naší přítomnosti zde smysl a hodnotu. Tím spíše za těchto okolností."

V našich modlitbách byli:

6. 6. František Spáčil (+ otec našeho farníka, 8), Marie a František Horovi, Hermína Procházková (14), Ladislav Krejčí (12)
13. 6. Anastazie Cimbálová (10), Dr. Lad. Potůček (6), Olga Aubrechtová (10), V. Kent (2)
20. 6. Anna Horká (25), Eliška Romanová (+ maminka pí Jany, 36), Frant. Podborský (3), Marie Bařová (3), Vladimír Nájemník (1. výročí)
27. 6. Antonie Hnídková (+ maminka pí Olgy Mirtlové, 25), Karel Just (18. výročí), Anna Hluřtíková (16), Zd. Václavík (7)

a v našich modlitbách budou:

4. 7. Ilona Romanová (+ tetička pí Jany, 18), Kristýna Mrázková (+ maminka pí Koblihové, 15), Ludmila Stáňová (4), Vladimír Mašek
11. 7. Alois Vrána (20), Dr. A. V. Menčík (26), Tomáš Bařa (70), Miroslav Winkworth, Štěpánka Kopecká (7), Františka Rundová (4), Zdeněk Kopecký (13)
18. 7. Klára Richová (18), Josef Šneidr (18), Louisa Vránová (6), Josef Lukáš (3),
25. 7. Ladislav Halata (11), Jan Vaněk (17), Vladimír Kříž (11), Rosťa Bébar, Dr. K. Konig, Marta Plasová, Boban Holý (3), Vlasta Kouřilová, Jar. Brož (2)
1. 8. Karel Kříž jn. (18), kardinál František Tomášek (7), Vojta Smolík (8), Anna Krejřová (4), Vlad. Kraitr (2), Dr. Jan Špindler (1)
8. 8. Antonín a Ludmila Puszkailerovi (+ rodiče pí Brázdilové), Dr. Lad. Feierabend (30), Františka Kovářová (14), Eva Geislerová (32), Dr. Jar. Stránský (26), Josef Kučera (+ otec pí Blanky Průchové (6), Dr Václav Pinkava (4), Rafael Kubelík (3)
15. 8. Karel Kříž sen. (37), Jan Kaucký (25), Jar Leuchter (20), Dr. Vilém Svoboda (20), František Krejř, Emilie Scott-Šnáblová (9), Božena Langová (15), Sal. Štěpánková (2)
22. 8. Marie Čulíková (+ sestra pí Šparberové (9) a také Vlasta Kouřilová (+ 4. 7. 1998)
29. 8. Karel Roman (+ otec pí Jany Antonie Třeskové, 30), Josef Kosina (22), A. Král (5), Richard Sedláček (14), Jindra Varmuřová (3)

Co bylo, co bude?

26. 6. 1999 British Czech and Slovak Association (BCSA) pořádala v prostorách obou vyslanečtví každoroční letní párty - Midsummer Garden Party. Návřtva byla veliká, zúčastnilo se jí na 300 lidí.

Sdružení Čeři Čechům oznamuje, že rozjízďí projekt "domov pro krajany". Jde o výstavbu bytů, které bude možno koupit nebo najmout. Informace žádejte na adrese Sdružení Čeři Čechům, Vaníčkova ul., blok A, Praha 6 - Strahov, PSČ 160 17, tel/fax 02-20513482.

Po svých narozeninách odjel otec J. Lang do ČR. Nejprve byl v Praze a zúčastnil se setkání spolužáků arcibiskupského gymnasia. Potom odjel do rodiřtě Rajhradu. Chce se podívat na Hostýn, na Velehrad a navřtíví různé známé. Do Londýna se vrátí okolo 14. července 1999.

6. 7. 1999 oslaví otec J. Pazderka "silver jubilee"- 25 let od kněžského svěcení. Blahopřejeme a do dalších let vyprořujeme hodně Bořího požehnání.

Důležité upozornění:

Od neděle 18. července 1999 se budou konat naše pravidelné bohoslužby zase na 114 Mount Street, London W1 v "naří kapli".

Připadně, prosím, sdělte i přátelům.

20.6.1999 V den osmdesátých narozenin otce Jana Langa se konala oslava nejprve v domácí kapli v NAZARETH House v Hammersmith. Hlavním celebrantem byl sám oslavenec a spolu s ním byli u oltáře Fr. Tony Nye a J. Pazderka. Otec Nye je bývalý superior domu na Mount Street, kde jsou naše pravidelné nedělní bohoslužby. Je to dobrý přítel naší komunity a i nyní má s námi úzký kontakt. Při mši svaté proslovil kázání, ve kterém se dotkl dlouhé činnosti našeho oslavence a také nás povzbudil slovem Božím.

V kapli mohlo být 70 až 90 lidí. Po bohoslužbě účastníci přešli do polského střediska na King Street, kde byl připraven společný oběd s programem. Ten spočíval ve vystoupení pěveckého sboru HLAHOL, který nás svým zpěvem doprovázel po celou slavnost. Jednou zazpívala paní Beryl Tučapská. Po obědě následovaly gratulace. Proslovily je český velvyslanec Pavel Seifer, slovenský velvyslanec Igor Slobodník a Milan Kocourek . Otcí Langovi byl předán veliký "birthday cake", velikánská kytice z českého velvyslanectví a mnoho dalších darů. Přitom jsme všichni zazpívali "Happy Birthday" a "Mnogaja ljeta". Oslava byla dobře připravena, proběhla v přátelském duchu a pěkném společenství. Hlavní břímě organizace spočívalo na paní Růžence Holubové a Lole Hruškové. Jim především patří náš dík. Poděkování patří také sboru Hlahol, jeho vedoucí paní Pinkavové a všem, kteří k oslavě nějakým způsobem přispěli. Přítomno bylo cca 170 lidí.

V pozdní odpoledne a večer se pak v oslavě pokračovalo na Velehradě. O tuto část se zasloužily především Jitka a Vladka. Srdečný dík.

30.6.1999 Lidové noviny ze středy 30. června 1999 přinesly článek od Libora Budinského "Kardinál, který pomohl návratu svobody". V tento den před sto lety se narodil kardinál František Tomášek, který hrál významnou roli v událostech před deseti lety v naší zemi, kdy se hroutil komunistický režim. Článek upozorňuje na iniciativu z roku 1997, kdy kardinál vyhlásil tzv. desetiletí duchovní obnovy. Měla to být příprava na milénium smrti sv. Vojtěcha. Poselství tehdy začínalo: "Vzpřimte se a zdvihněte hlavy". "Pro věřící tento krok znamenal obrovskou vzpruhu, ale i nevěřící si Tomáška vážili jako symbolu duchovní stability", píše autor. V dalším průběhu událostí jeho role byla obdivuhodná vzhledem k jeho vysokému věku a postavení ve kterém se nacházel. Byl neustále odposloucháván a každý jeho krok byl sledován. Pan kardinál se dočkal v plné síle svatořečení Anežky Přemyslovny 13. listopadu 1989, týden před událostmi, které smetly komunistický režim. Na závěr svého života mohl ještě přivítat papeže Jana Pavla II. v naší zemi, v dubnu 1990. V roce 1991 odešel z aktivní pastýřské služby a v srpnu následujícího roku zemřel.

24. května 1999 zemřela nejstarší členka naší obce napí Štěpánka Kekeková. Dožila se sto let a pět měsíců. K jejím stým narozeninám 26.12.1998 dostala gratulaci od královny. Malá delegace z Velehradu jí přišla popřát všeho dobrého.

Pohřeb se konal 7. června 1999 v Golders Green za účasti syna Gerharda, který žije v Německu, a jeho dcery.

Další číslo CM Věstníku vyjde v září. Už dnes upozorňujeme, že oficiální oslava padesátiletého výročí naší české farní obce v Anglii se bude konat 26. září 1999, blízko svátku svatého Václava. Svou účast přislíbil biskup Karel Otčenášek z Hradce Králové.

Všem přejeme hezké prázdniny a dobrou zotavenou.